

Ett kyrkominne

MARGARETA AHLSTRÖM

Jätt tjörtjminn

Jänn gång upå fyrtilä suld mäi mona våra min um je begravning. I suld fimin, fö ä va int nån så add tid å sjå ättär mi. I va nug runt fyr - fäm år. Upå isu tidi så suld begravningsfotje sto fråmån i tjörtso utåmin morn mäss döm rindjät, inå döm fing go in i tjörtso.

Ur ä nu va så kam kluckärn å säjd a mona, i kund fi an upi tornä, da an add and um rindnindji. I vet int um wir vam släkt min an äld vam wir bar bekantär. Wir djingum upi tornä, åda säjd ann i suld sto kvär mot väddji å innt go nån sta mäss an uträttät ä an suld djära.

Bäst ä va så ändjät kalln upå je åv kluckor, å o fo att å fram. Ä rindjät så i va tundjin tä äld fö äror. Å sä va i rädd an suld rapäl nid frå da an ändjät upå klucko.

An add föl gart eta mång gånga, men fö mi va ä nå i äldär add ve min um. Å ä e nug int mångär så a fändji sjå ur eta djick til.

Nu fö tid i finns ä föl int nå kluckrär älld, utå älltiop gor min eli.

Foto: Torbjörn Nääs

Lars Ållas
Foto ur Erik Petterssons fotosamling
på www.solfoto.se

Lars Ållas
Foto ur Stunis Gunnar Anderssons fotosamling
på www.solfoto.se

Ett kyrkominne

En gång på fyrtiotalet, skulle min mor vara med på en begravning. Jag skulle följa med för det var inte någon som hade tid att se efter mig. Jag var kanske runt fyra-fem år. På den här tiden så skulle begravningsfolket stå framför kyrkan, utanför kyrkomuren medan det ringde, innan de fick gå in i kyrkan.

Hur det nu var så kom klockaren och sade till mor att jag kunde följa honom upp i tornet där han hade hand om ringningen. Jag vet inte om vi var släkt med honom, eller om vi bara var bekanta.

Vi gick upp i tornet och där sade han att jag skulle stå kvar vid väggen och inte gå någonstans medan han gjorde det han skulle uträtta.

Rätt som det var så hängde mannen på en av klockorna och den for bakåt och framåt. Det ringde så att jag var tvungen att hålla för öronen och sedan var jag rädd för att han skulle ramla ner från där han hängde på klockan. Han hade gjort det där många gånger, men för mig var det något jag aldrig varit med om. Det är nog inte många som har fått se hur det gick till.

Nu för tiden finns det inte någon klockare, utan allting går med el.

Margareta Ahlström